

XIX. évfolyam.

Budapest, 1904 augusztus 7-én

32. szám.

Borissza logika.

— A bíróval már nem lehet birmi.
 — Mit tett megint?
 — Eltiltotta a cigányoknak a muzsikálást éjfélt után.
 — Bolond dolog! Hát az ember ezentúl mindig fényes nappal muzsikáltassa magát hazáig?

Gyomorbajos- fürdőn.

Vendéglős: Betegeink már csak volnának elegenden. Most már néhány egészséges gyomru is idetévedhetne!

Töknek gondolta.

El volt tikkadva a nyári gyakorlat után az újoncz s a kaszárnyában ágyban heverészett, a hideg falhoz hajtva fejét. Belép egy vén baka, kis ideig nézi, azután megszólal:

— Vedd el a fejed öcsém a faltól, mert föl talál futni!

Rosszul indul.

— Nem értem miféle asszony léssen te belőled, Marcsa!

— Miért, édes apám?

— Hogy fogod jól tartani majd az uradat, mikor a disznókat is egyre sivalkodni hagyod!

APROPOS!

Kihajoltam az ablakon, a szomszéd is kihajolt az övéből. Egymásnak fordultunk.

— Várok valakit, szomszéd — mondok — de ah! — nem jön.

— Én is várok valakit, szomszéd, de ah! — bizonyosan jönni fog.

Busan ujságotuk ezt egymásnak. Jómagam évről-évre, nap mint nap, a feleségem jöttét várom, a ki jó régen egy utazóügynökkel kerekét oldott. Idáig azonban nem tért vissza. Ma van a legesekélyebb eshetősége a csudás visszatérésnek. De azért várom. S vajjon a szomszéd szintazonképen a szokott feleségét várja-e?

Nem a. Ő nála meghívott vendégről van szó. Imhol már referál is a dolgról.

— A kebelbarátomat várom. No mondhatom, rosszkor jön. A kedves neje ő nagyságát is magával hozza, úgy szokta, tudom, meg az albérlőjét, egy pénzügybiztost. Az pedig épen holtbizonyos, hogy a két nyafka lányát nem hagyja odahaza.

— Ej, ej! — mondok fejrázogatva, hogy mégis szóljak valamit.

— Az ám! Jóformán azt se tudom, hova ültessem őket. Apropos... kölcsönözhetne egy pár széket. Hiszen tetszik tudni, ilyen magamfajta remete egygyel is beéri.

Egymásután átnyujtogattam neki négy széket, a miket ő hálás szemhunyorítással beemelt magához.

— Így legalább nem kell szégyenkezni. Hadd fujják ki magukat én nálam. Tudom, úgy sem jönnek többé a — négy emelet mián. Heptikásak a frajlak!

A jó szomszéd itt ravaszul nevetett. Aztán folytatta:

— Képzeld, a kebelbarátom készpénznek vette, a mikor tegnap elbucsztam tőle: «Legyen szerencsém egyszer a kedves családjával!» Mindjárt szavamon fogott és kitűzte a mai délutánt. No ilyen ember! Kitélik tőle, hogy az egészségi állapotát is elrészletezi bárki előtt, a ki azzal fogadja: «hogyan van?» Mintha bizony csakugyan érdekelné valakit, hogy tegnap, mondjuk, a foga fájt. Szóljon már, szomszéd, igaz lelkére, mit felel a halálos beteg ember — föltéve, ha intelligens társaslény — az ilyen kérdésre: hogyan van?

— Köszönöm, jól!

— Lássá. Hanem az én kebelbarátom igen furcsa ember. Mondhatnám bogaras. Mondaná csak neki: nem parancsol egy szivart? tüstént a tenyerét tartja az ön orra alá és várja a kínálást... Hm, csak hogy én nem vagyok dohányos ember. Apropos szivar! Ugyan szomszéd uram, az Isten áldja meg, kölcsönözzön egy marék szivart. Ugy illik, hogy megkínáljam a vendégeimet. No nem fogok nagyon erőlködni s remélem, hiánytalanul visszadhatom mindet, mihelyt elkotródnak.

Már-már behúzódtam a szobába, hogy kívánságának eleget tegyek, mikor a szomszéd egy sürgős pótkérés menesztett utánam.

— Ha már olyan szives, egy fogásra mindjárt néhány cigarettát is kiadhat, hisz tetszik tudni, az asszony... a divat...

Elébe tartottam a britannikás dobozomat s egy skatulya hölgycigarettát. A szomszéd széles, mosolygós ábrázattal vette át a tárgyakat s eltüntette maga mögött.

Elgondoltam magamban: szék, szivar, cigaretta... még utóbb egyébre is sor kerül. Nem okosabb-e, tüstént fölhagyni az ablakozással?

Ám ezt nem tehettem a nélkül, hogy a derék szomszéd meg ne sértődjék. Ő tovább is kikönyökölt abla-

kán s szinte leste, kidugom-e már megint a fejemet? Ott lebegett a szó az ajakán.

Hát szépen tovább csevegtünk. A szomszéd elemében volt és tücsköt-bogarat összehordott a kebelbarát familiájáról. Emel a témánál állhatatosan megmaradt. Utóbb a családfájukkal is megismertetett. Persze, ezalatt nemcsak unatkoztam, de percről-percra vártam egy újabb *apropost*, a szomszédi szivességnak egy újabb kiszorítását.

Sajnos, nem csalódtam. Az öreg ur a minap meglátta, hogy rózsaszín papirosba csavart palackborokat hoznak nekem két kosárral a kereskedőtől. Most hivatkozott rájuk. Arra is hivatkozott, hogy kényszerhelyzetben van, melyből csak egy önzetlen baráti szivesség segíti ki. Vendégeit ugyanis meg kell kínálnia egy ital borral. Az ám, csak hogy nem jutott elébb az eszébe. Most meg, ugymond, nem kívánhatja tőle senki, hogy megjárja a négy emeletet egy kis borért. Törődöttek a csontjai. Aztán meg a milyen szerencsétlen flótás, biztos, hogy ép akkor találkozni szembe az érkező vendégkoszorúval.

Szó ide, szó oda, égető szüksége volt boraimra.

— Különbö is megadom az árát — mondá s menten a nadrágzsebébe mélyesztette a kezét — mit kóstál három üveggel?

Az ajánlatot természetesen vissza kellett utasítanom. Még a híremet költené, ha pénzt fogadok el és besugná az adókiadó bizottságnak, hogy borral kereskedem. Odaadtam neki a kívánt három palack bort — utólagos leszámolásra.

— Majd rendbe jövünk.

— Hogyne! — hagyta rá lelkesülten, mialatt bizonyos kéjérzettel huzta ki kezét a pénzeszárca mellől.

— Már jöhetnének! — türelmetlenkedett kevés várta.

— Bizony már jöhetnének! — tettem hozzá magam is.

— Mert mégis csak szivesen látom a kedves vendégeimet. Jó család, aranyos nép s a mi fő, a leányok vesztül csinosak. Ne csettintsen a nyelvével, kedves szomszéd (nem csettintettem), ne irigykedjék rám. A vén kecske is... tudja már. Aztán hadd legeljen a két szemem. Hej, ha fiatalabb lennék vagy tíz esztendővel, tudnám a módját. Virággal kedveskednék nekik. Apropos...

— Van egy csokrom — vágam közbe, őt megelőzve. (Bizonyosan látta is már az asztalomon.) — Fogja, ossza szét a hölgyeknek.

Szinte keményen ejtettem e szavakat s a virágbokrétát is olyan heves mozdulattal nyujtottam át, mintha a fejéhez akarnám dobni. De ő mindezt nem vette észre, sőt olvadozni látszott. Nagyon meghatotta a figyelmeségem. El voltam rá szánva, hogy apropos-ra tán magamat is felajánlom — fölszolgáló inasnak.

— Ön ritka jó szomszéd, hallja-e? — mondá emberem elérzékenyülve. — Ezekkel a gyönyörű virágokkal föltétlenül meghódítom a dámákat s ez az ön érdemeit fogja gyarapítani. Hátha még hegedülni tudnék!

— Tudok én! — vágam bele a szavába elkeseredetten.

— Oh, hallom a művészi játékát majd mindennap. Apropos!... ha nem terhelném meg... ah, de tovább már nem merek alkalmatlankodni.

— Csak ki vele! — biztatám zordul.

— Igazán? Csókolni való szomszéd. Nos hát megkérem, játszó nekünk egy pár hallgató nótát a nyitott ablaknál. Csak addig, a míg a vendégeim itt lesznek. Én...

Nem tudom, mit akart még mondani a szomszéd, e pillanatban ugyanis villámgyorsan eltűnt az ablakból. Nyilván megjött a kebelbarát és családja.

Csakugyan. Ők megérkeztek. Hallottam hatalmas parolázást, kaczagást, nevetést. Hallottam volna egyebet is, de tovább nem értem rá hallgatódzni. Rá kellett zendítenem a Rákócziára.

És ettől fogva jobb ügyhöz méltó buzgalommal reszeltem a hegedűt. Egész műsoromat elővettem. Itt-ott — pl. a pianórészleteknél — tulszárnyalta művészetemet a szomszédságból hangzó pohárkocintás, a nevetés, a zajos társalgás, később a kitörő jókedv, sőt a dal is és én mindannyiszor erősen ráreccsentem a vonóval. Szanaszét röpködtek az elszakadozott lószőrszálak. Átizzadt gallérom végezetül lemállott a nyakamról.

*

Eh, elég volt a komédiából.

Lecsaptam a hegedűt az ágyra és iparkodtam ki a levegőre. A lépcsőn lefelé sietve, majdnem összeütköztem kebelbarátékkal, a kik virágos kedvben hazafelé tartottak.

— Nagyszerűen elidőztünk! — jelentette ki ragyogó arcczal a kebelbarát, a kinek arcát tűzbeborította *az én borom*. S e kijelentését meglegedett fejbólintással tette magáévá a finanszbiztos albérlő, a ki méltósággal szította *az én szivaromat*.

— Pompásan mulattunk! — vihogott az egyik lány a mama fülébe és páváskodott *az én virágommal*.

És végül még hallanom kellett a kisebbik leány megjegyzését is:

— Csak legalább ne nyikorgott volna örökösen valami majom a szomszédban.

De már erre öt lépcsőt ugrottam egyszerre.

Maróthy János.

Ez is boszu.

I. festő: A modellem megszökött!

II. festő: És most mit fogsz tenni?

I. festő: Ki fogom állítani az élethű portréját, minden szépítés nélkül!

Zárószavak.

(Egy gyűlés jegyzőkönyvéből.)

... «És ezzel a gyűlés szép csendesen feloszlásnak indult».

Szerkesztőségben.

Vendég (érdeklődéssel): Szerkesztő ur, ha ezt a rovatot «tollhegygyel» írja, mivel írja a többit?

Szerkesztő: Ollóval, kérem.

Csipős.

Lidia: Képzeld csak! Klarissz egy magántéboldyában énekelt.

Edit: Aztán mit mondott, észrevette-e, hogy bolondok közt van?

Lidia: De mennyire! *háromszor megujrázták!*

Biztos forrás.

— Bolond ember az, ki a felesége eszén túl akar járni.

— Honnan tudod ezt?

— A *feleségem* mondta!

Falusi csendélet.

A falusi patikus és egyszersmind szódagyáros éjjeli csengetyűjét valaki dühösen rángatta, mit tehetett a gyógyszerészegéd, mint felkelni s az ajtót kinyitni.

— Egy üveg szódát kérek — mondá a künnálló egyén. Egy ideig a segéd azon tünődött, ne szidja-e össze az embert, de végre ha már kinyitotta az ajtót, miért ne adjon el valamit?!

— Egy korona betét az üvegért, a szóda négy krajczár, a korona visszajár, ha az üveget elhozza...

Ezzel aztán ismét lefeküdt.

Félóra múlva megint megszólalt a csengetyű.

Az előbbi revő volt.

— Itt az üveg, adja vissza a koronát!

Máskép értette.

Urnö: Magának nagyon rövid bizonyítványai vannak.

Szobaleány: Rövid? pedig, kérem, mind egész árkus papirosra vannak írva!

Ellenkező hatás.

Férj: Miért sírsz, kedvesem?

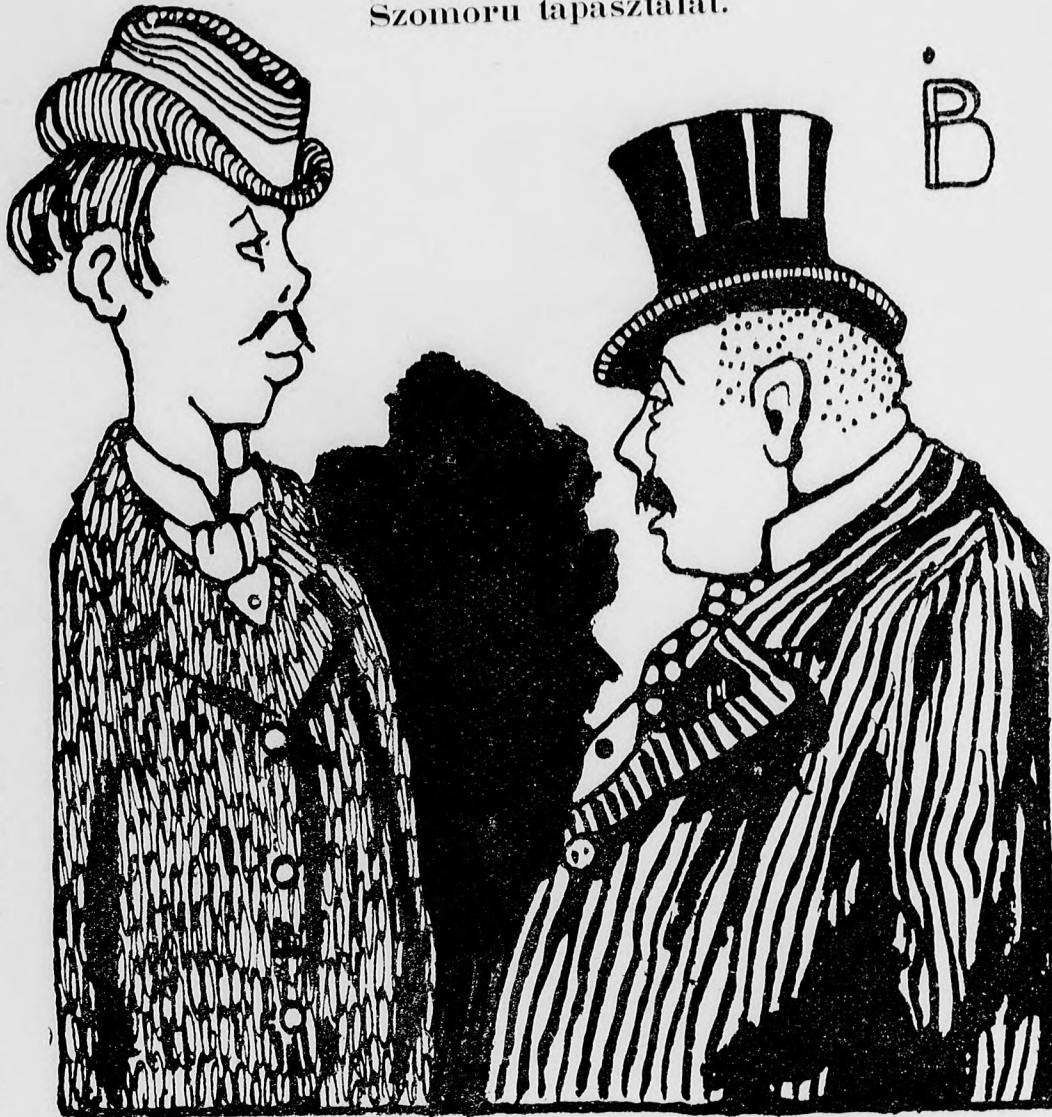
Feleség: Most olvastam át a régi szerelmes leveleidet, melyeket nekem írtál mielőtt elvettél.

Férj: Ez furesa! Nem régen magam is átolvastam őket, de nekem *nevetnem kellett!*

Mi kell hozzá.

Comtesse: Mama! Eduárd megvallotta szerelmét a lugasban!

Grófnő: És volt akkor *keztjü* a kezén?

Szomorú tapasztalat.

Molnár: Kelemen azt állítja, hogy a hirdetés nem fizeti ki magát.
Szabó: Csudálom, hiszen ha jól tudom, Kelemen is hirdetés útján jutott a feleségéhez.
Molnár: *Épen azért* mondja, hogy nem fizeti ki magát!

Rugott csillagok.

Ki oly boldog, hogy mit se kívánna feledni?

Életünk egyik felét bolondságok elkövetésével töltjük el, másik felét annak helyrehozásával.

Jobb semmit sem tenni, mint semmi-ségeket csinálni.

A bűnnek ezer változata van, míg az erény egyszerű.

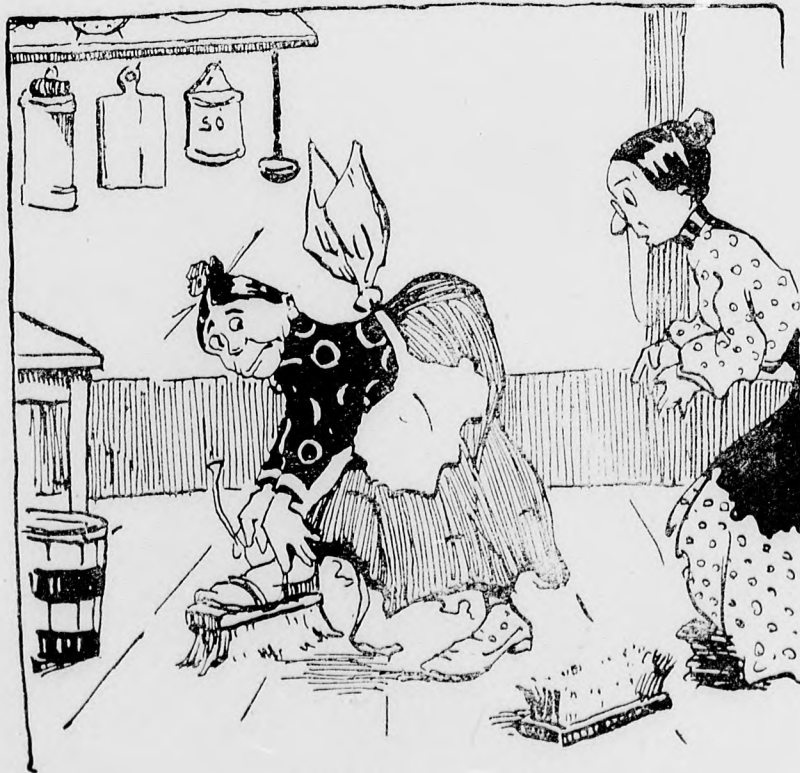
A szerelem nem okoskodik s ha igen, nem az többé.

Félek a mérgesnőktől, kivált, ha csunya.

Egy ember sem oly ostoba, mint élete némely perczében látszik.

Gyors munka.

I.

— Mit akar, Anna?

II.

— Fölsúrolom a konyhát!

Oh Budapest!

— A szerelem teljes élvezetéhez *teljes bizalom* szükségeltetik.

— Ugyanezt mondja papa a *kolbászról!*

Nincsenek esodák.

Miska: A minap egy szemfényvesztőt láttam, ki a vizet borrá változtatta.

Gyuri: Ez semmi. Én egy majorost ismerek, ki a vizet mindennap tejjé változtatja.

Apró hirdetés.

Kiadó egy földszintes ház az X. utczában; átellenben egy nagy szilvaskert, melyből az egész idény alatt akármennyi szilvát lehet lopni. Olesó házbér, melynek nagyobb része szilvával kifizethető.

Képzeldés.

... Jesszusom! Azt hittem, hogy *dörög*, pedig csak az uram horkol! És ezt nevezi ő — *édes pihenésnek!*

Roppant bőkezű.

— Na lelkem, mosóné! Ma jól ebédeltem, hát *bőkezű* leszek! Itt van 5 korona. Ebből 4 korona 90 fillér a mostani számlája, a többit tartsa meg — *előlegnek* a legközelebbi mosatáshoz!

Kortyondi.

Kortyondi ur szereti a bort,
Szájában víz tán soha se' volt.

Vagy ha volt is, csupán egyszer ám,
Akkor érett a gyümölcs a fán.

Kortyondi ur sok jó bort beveff,
S haza indult, hogy leszállt az est.

Nagy «köd» ült el minden utat, tért
S így sötét lett, mire haza ért.

S a sötétben — hogyan, hogyan se? —
Valahogy a kutba bukott le.

De meglátták s összegyűlt a nép,
És épségben emelték ki még.

«Nagy szerencse — mondták neki fent —
Hogy nem fulladt kend meg odalent!»

De Kortyondi mosolyogva szólt:
«A víz tette, nem szerencse volt.

Mert a vizet meg nem iszom én,
A forkommal az nem sokra mén.

De ha *bor* van benne — kap a szón —
Teremtugyse belefultam vón!»

Árkosi Ödön.

Máskép értette.

Urñő: Magának nagyon rövid bizonyítványai vannak.

Szobaleány: Rövid? pedig, kérem, mind egész árkus papírosra vannak írva!

Ellenkező hatás.

Férj: Miért sírsz, kedvesem?

Feleség: Most olvastam át a régi szerelmes leveleidet, melyeket nekem írtál mielőtt elvettél.

Férj: Ez furcsa! Nem régen magam is átolvastam őket, de nekem *szívetnem* kellett!

Mi kell hozzá.

Comtesse: Mama! Eduárd megvallotta szerelmét a lugasban!

Grófnő: És volt akkor *kezttyü* a kezén?

Szomorú tapasztalat.

Mohár: Kelemen azt állítja, hogy a hirdetés nem fizeti ki magát.
Erabó: Csudálom, hiszen ha jól tudom, Kelemen is hirdetés útján jutott a feleségéhez.

Molnár: Épen azért mondja, hogy nem fizeti ki magát!

Rugott csillagok.

Ki oly boldog, hogy mit se kívánna feledni?

*

Életünk egyik felét bolondságok elkövetésével töltjük el, másik felét annak helyrehozásával.

*

Jobb semmit sem tenni, mint semmiségeket csinálni.

*

A bűnnek ezer változata van, míg az erény egyszerű.

*

A szerelem nem okozkodik s ha igen, nem az többé.

*

Félek a mérgesnőktől, kivált, ha csúnyák.

*

Egy ember sem oly ostoba, mint élete némely percében látszik.

Gyors munka.

I

— Mit akar Anna?

II.

— Fölsúrolom a konyhát!

Oh Budapest!

— A szerelem teljes élvezetéhez *teljes bizalom* szükségeltetik.

— Ugyanezt mondja papa a *kolbászról!*

Nincsenek csodák.

Miska: A minap egy szemfényvesztőt láttam, ki a vizet borra változtatta.

Gyuri: Ez semmi. Én egy majorost ismerek, ki a vizet mindennap tejjé változtatja.

Apró hirdetés.

Kiadó egy földszintes ház az X. utcában; átellenben egy nagy szilvákert, melyből az egész idény alatt akármennyi szilvát lehet lopni. Olcsó házbér, melynek nagyobb része szilvával kifizethető.

Képzeldés.

... Jesszusom! Azt hittem, hogy *dörög*, pedig csak az uram horkol! És ezt nevezi ő — *édes pihenésnek!*

Roppant bőkezű.

— Na lelkem, mosóné! Ma jól ebédeltem, hát *bőkezű* leszek! Itt van 5 korona. Ebből 4 korona 90 fillér a mostani számlája, a többit tartsa meg — *előlegnek* a legközelebbi mosatáshoz!

Kortyondi.

Kortyondi ur szereti a bort,
Szájában viz tán soha se' volt.

Vagy ha volt is, csupán egyszer ám,
Akkor érett a gyümölcs a fán.

Kortyondi ur sok jó bort bevett,
S haza indult, hogy leszállt az est.

Nagy «köd» ült el minden utat, tért
S így sötét lett, mire haza ért.

S a sötétben — hogyan, hogyan se? —
Valahogy a kutba bukott le.

De meglátták s összegyűlt a nép,
És épségben emelték ki még.

«Nagy szerencse — mondták neki fent —
Hogy nem fulladt kend meg odalent!»

De Kortyondi mosolyogva szólt:
«A viz tette, nem szerencse volt.

Mert a vizet meg nem iszom én,
A forkommal az nem sokra mén.

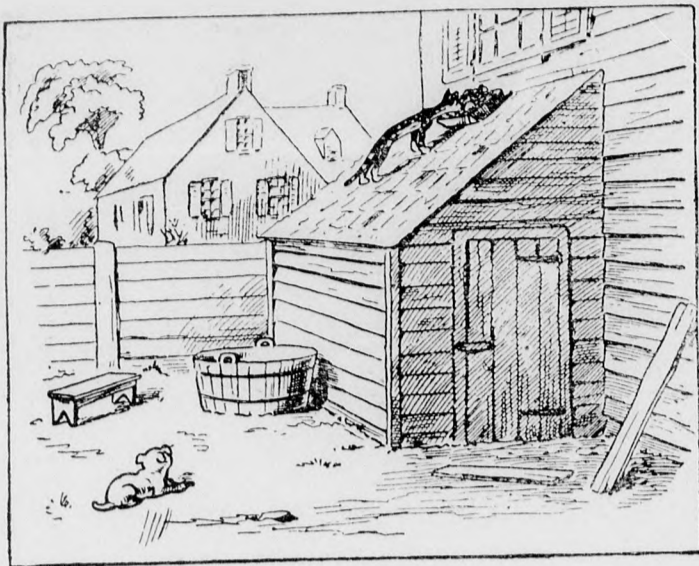
De ha *bor* van benne — kap a szón —
Teremtugyise belefultam vón!»

Árkosi Ödön.

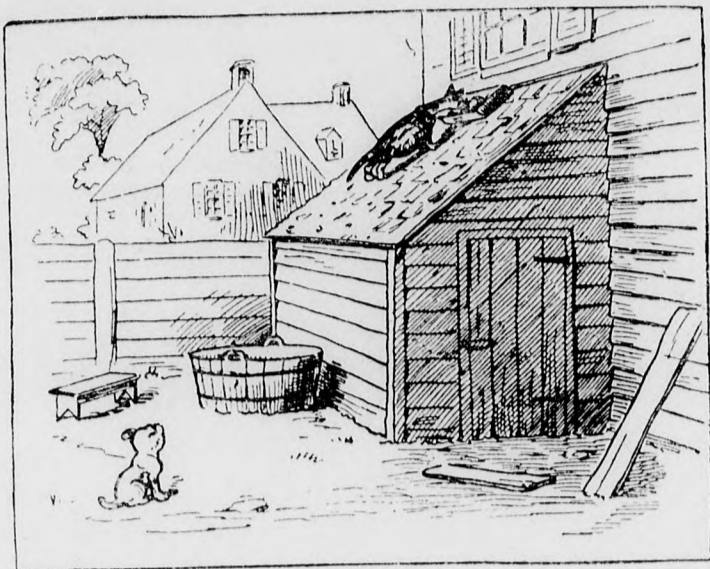
Az éhes Czirmos és az irigy Zsipszi, vagy : a megbüntetett falánkság.

— Állategészségügyi mese 5 képen. —

I.

II.

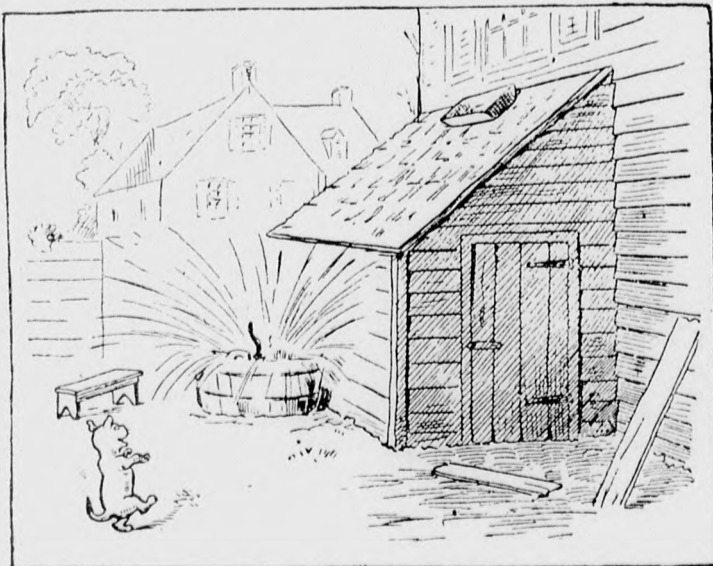
III.

IV.

V.

Söt ellenkezőleg.

Urnő (a szoptatós dajkához) :
Hallja, Zsuzsi, az a gyerek
egészen elfogy maga mellett!

Dajka : Micsoda?! Majd
meglátja a nagyságos asszony,
hogy a kövérségtől megpukkad.

Udvari vadászat.

— Zálilében, halnap odhvari
vadászath fagunk cshinálni a mienk
nóbel házban.

— Wie hajszt odvari vadászath?

— Nü! Hát kihurezolunk az odhvarra o
mienk buthorokat és attand fagunk
vadászgathni az — *phalaská-
khat!*

Enyhítő körülmény.

— Tiz esztendőt kapott a koma?

— Tizet bizony!

— Hát semmiféle enyhítő körülményt nem tudtak bé neki?

— Dehogy is nem.

— És mi légyen az?

— Hogy másodsor is —
megnősült.

Érthető.

Gyuri : Nemde, bájos menyecske az a kis özvegy?

Azt mondják, hogy megint férjhez akar menni.

Áldsi : Nos, én inkább szeretnék egy özvegy asszony második férje lenni, mint az első!

Boldogabb állapot. (Szellemidézési história) Az alföld egyik városkájában történt a dolog. Meghalt egy ember, a kinek házas élete meglehetősen viharos volt. Az özvegyen maradt feleséget bántotta a lelkiismeret, elment azért egy spiritiszta médiumhoz, hogy szeretne beszélni a férje szellemével.

A médium megígérte, hogy hitvány öt koronáért beszélhet boldogult férjével.

Az asszony leszurta az öt koronát, a médium lecsavarta az égő lámpát s néhány perc múlva a szoba egyik távoli, sötét szögletében megjelent egy halvány alak.

— Te vagy az én férjem? Te vagy az, János? — kérdezte reszkető hangon az asszony.

— Én vagyok — felelte egy mély hang.

A megijedt asszony egy darabig hallgatott, majd újra megszólalt:

— Megbocsátsz nekem, János, azért, hogy oly rosszul bántam veled életedben?

— Megbocsátok — felelte a szellem.

— Boldogabb vagy most, mint az életben voltál?

— Sokkal boldogabb!

— Nem szeretnél újra velem élni?

— Egyáltalán nem.

— Hát hol vagy te most, János?

— *A pokolban* — felelt a szellem és eltűnt.

★

A legrövidebb válasz. Meglátogatta egyszer a falusi kántor egyik régi ismerős kollégáját. Messzi utról jött; fáradt volt és éhes. Hozzáfogott hát először is az evéshez. E közben a kolléga azt kérdezte tőle:

— Hogy van a feleséged? Egészséges-e?

— Köszönöm, meghalt — felelte kurtán a kántor s tovább falatozott.

— Ej, ej — sópánkodott a kolléga — hát az öreg tisztelendő ur, hogy s mint érzi magát?

— Meghalt — volt ismét a válasz.

— Az is? — hüledezett a kolléga. — No de a nótárius csak életben maradt?

— Meghalt — felelte a kántor.

— Hallatlan! — szörnyűködött a kolléga. — Ennyi halott egyszerre egy kis faluban, mégis csak sok.

— Barátom — mondá a kántor evés után — mikor én az asztalnál ülök és eszem, akkor rám nézve mindenki meghalt.

★

A szerkesztés titka. Komoróczy Benjamin híres szerkesztője volt a «Garami Harsoná»-nak. Egyszer beállított hozzá az irodába egy vidéki barkó s azt kérdezte tőle:

— Ugyan édes tekintetes ur, mondja meg kigyelmed igaz lelkére, hogyan tud annyi hunczutságot összefirkálni az ujságjában?

— Hát atyafi — viszonzá a szerkesztő mosolyogva — csak úgy, hogy én minden reggel aludtejet iszom éhgyomorra.

★

Az ezüst egér. Schmalczfleck Móricz, egy Sztropko vidéki nagybirtokos nagyreményű fia, tanulmány útján Mária-Pócsra, a híres bucsujáró helyre jutott s hallván, hogy a kolostorban sok régiség és műkincs van összehalmozva, elhatározta, hogy megtekinti azokat.

A kolostorban előzékenyen fogadták s egy idősebb atya megmutogatta neki a kolostor nevezetességeit.

Móricz urnak a többek között feltűnt egy piczi kis egérke, valódi fényes esütből, ragyogó briliánt szemekkel s nem állotta meg, hogy annak eredete után ne érdeklődjék.

A tudós atya, a ki egyébként kitűnő humoru ember volt, elmondotta a kis ezüst egér történetét:

«A közel vidéken lakott egy gazdag földesur, kinek birtokán annyira elszaporodtak az egerek, hogy minden termését tönkre tették s bár minden lehetőt elkövetett, nem tudta az egereket kiirtani. Végre is hozzánk fordult, mondá önérettel s tanácsunkat kérte. Mi tehetségünkhöz képest elláttuk jó tanácsal s Istenben való bizodalomra intettük s magunk is naponta imádkoztunk érte.

Végre sikerült az egereket elpusztítani. S emlékül ezen kis ezüst egeret adta nekünk».

Móricz ur, a ki az egész történetet mosolyogva hallgatta végig, azt kérdezte tréfás gúnnyal a szent atyától:

— S hiszi a főtisztelendő ur, hogy az önök imádsága következtében pusztultak el az egerek?

— Nem hiszem — válaszolt egész nyugodtan a szent atya — mert különben *már egy zsidónk is lenne ezüsből.*

★

A huszárkard. Keletindiai bűvészek előadásán, a mely lehető tökéletes volt, a nézők közt jelen volt a Blankenstein huszárezred egy káplárja is. Tetszetek neki az ügyes mutatványok, kivált az, mikor egy egyenes kardot száján keresztül mélyen magába bocsátott. A huszár magánál ügyesebb embert ismert, de bátrabbat nem s mivelhogy a hindu némi kérkedéssel csinálta a dolgot s bámulóit mintegy kihívni látszott, végre kifakadt:

— Ügyes ficzkó, az igaz, de ha van bátorsága, nyelje el az én görbe kardomat.

Goromba válasz.

Férj és nő vitatkoznak.

— Ejh! A te véleményedre nem adok semmit! — kiált föl a férj. — Régi dolog, hogy neked nincs jó izlésed!

— Ebben igazad van! Ezt bebizonyítottam már akkor is, mikor — tehozzád mentem nőül!

Magyar ezrednyelv.

I.

Roppant mérges volt a kapitány ur, hogy mind magyar legényei jutottak s így ha azt akarja, hogy megértsék, kénytelen azt a barbár nyelvet beszélni. Németül beszélt hát, de midőn József főherczeg szemlére megjött, megakarván jól magyarázni a dolgot, fölkiáltott:

— Én mekmontok, ha ő jövök — akkor senki ember ne mozogja magát!

II.

Odaszól a káplár az önkénteshez:

— Mikor a katonáknak azt mondják, hogy *hapták!* az annyit tézsen mint stélung! Érti? (Az önkéntes megérti.)

III.

Szvatopluk egy ivadéka egész az abrikterségig fölívén, erősen magyarázgatta, mint lépjen a katona.

— Mikor azt mondom *egy* — a nehézség szálljon a bal lábodra; mikor mondom *kettő* — a nehézség jőjjön a jobb lábodra!

Szembeszéd.

Ma újra láttalak. Ma újra
Szemedbe néztem hosszasan,
S elmondtam lázas szembeszédvel,
Hogy szívem véled telve van.

És te ma újra rám velettél
Sok pillantást, kicsit-nagyot,
S elmondtad gúnyos szembeszédvel,
Hogy borzasztó számár vagyok...

Hegedüs Gyula.

Stilszerű ajtómutatás.

— Papa! — mondá a képviselő ur leánya az órára nézve.

— Mi baj Lila? — kérdé a képviselő, ki jó darabig a fiatalok közt unatkozott.

— Tíz óra elmúlt. Ilyenkor én és Gyuri rendesen *zárt* *ülést* szoktunk tartani!

A papa megértette és — elvonult.

Ismeri.

Fényképész előtt ül a papa és leánya. A fényképész «barátságos arczot» kér, mire megszólal a kislány:

— Mosolyogj papa, hisz nincs itt a — *nagymama!*

Kitünő módszer.

Egyik alföldi parasztvárosban napirenden voltak az éjjeli lopások; az előjáróság a bakterokat okolta, hogy nem ügyelnek kellőképen a lakosok vagyonára. Meghallotta ezt a toronyos is.

— Oda se neki — dűnnyögte a bajusza alól — majd segítünk a bajon!

A következő éjszakán aztán sipolás helyett lekiáltott a toronyból:

— Látlak!

Ebben a pillanatban akart egy tolvaj az Irezigfirezig ablakán bemászni a bolthelyiségbe. A mint meghallotta a kiáltást, hirtelen visszalépett s bekanyarodott a szomszéd utczába.

A toronyból ismét hangzott a kiáltás:

— Látlak!

A tolvaj most már azt gondolta, hogy üldözik, futásra vette hát a dolgot. Épen akkor esett egy fedetlen verembe, mikor a toronyór harmadszor is elkiáltotta magát:

— Látlak!

— Látod ám az apád lelkét! — dörögte a tolvaj boszusan — hiszen magam se látom magamat!

Tréfás rejtvény.

Duc Duc Os   Ős   Ős   Ős
                         Ős   Ős   Ős

Megfejtési határidő: 1904 szeptember 1.

Az előző számban közölt tréfás rejtvény megfejtése:

Körbe, körbe, körbe!

A júliusban közölt rejtvények helyes megfejtését beküldték 188-an, a kik közül sorshuzás útján nyertes lett:

Polyák Menyhért uradalmi főszámvevő, Budapest, VI., Kemnitzer-utca 24. sz.,

a kinek a 15.376. számú sorsjegy *negyedik osztályát* a Hecht-bankház ajánlott levélben már meg is küldötte.

Mindazok közt az előfizetőink között, a kik az augusztus hóban közlendő tréfás rejtvények közül csak egyet is helyesen megfejtettek, a Hecht-bankháznál letétben lévő 15.376. sz. fél osztályosorsjegynek a szeptember 6. és 7-iki huzásra érvényes *negyedik osztályát* sorsoljuk ki.

A rejtvény-megfejtést legkésőbb szeptember hó 1-éig kérjük beküldeni!

A nyerő nevét szeptember hó 4-én megjelenő számunkban fogjuk közölni s a sorsjegyet a Hecht-bankház (Budapest, Ferenciek-tere 6.) ugyanakkor fogja ajánlott levélben megküldeni a nyertes címére.

Épen azért kérjük t. előfizetőinket, hogy a megfejtéseknél a nevet olvashatóan kiírni, azonkívül állásukat és lakcímüket is pontosan közölni sziveskedjenek!

— Kéziratok és rajzok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség!

P. B. Gyuró. Csak türelem! türelem! Látja, hogy egész Magyarország is milyen türelemmel várja az esőt!

Fidibusz. Mit csinál Sch. ur? Mennyire ment már vele? Üdv!

L. Ö. Pozsony. Higgye el, nem érdemes! Legjobb az ilyen elől

kitérni. Kitérni pedig mindenki és minden elől lehet, csak az automobil elől nem.

Okadatoa. Quoi? Oh! Cade à toi!?

P. J. Szeged. Intézkedtünk. Azóta már ön legboldogabb adomagyáros, nem?!...

Kraxi. Kriksz-krakszjai ép oly közölhetetlenek, mint — kimondhatatlanok.

Gergő bá'. Szólalj meg hát, Rubintos virágom!

Kiadóhivatalunkban kapható

KOMPOLTHY TIVADAR

érdekfeszítő könyve.

Mikor egy új világ születik.

Ára 1 korona 50 fillér.

Lapunk előfizetői 1 koronáért rendelhetik meg.

Kávét

Cuba, Java, Mocca, Gyöngy és Portorico fajokból 4 1/2 kilós postacsomagokban bementve küldünk bárhová: I. sz. 11 K 52 fillér. II. sz. 13 K 82 fillér, III. sz. 15 K 12 fillér és IV. sz. 16 K 92 fillérért.

Minden vevőnk ajándékba kapja — egy hozzánk beküldendő bármily kis fénykép után — életnagyságu fényképét és csak a diszes blockirozott papír-keretért számítunk 3 koronát.

A kép hasonlatossága és művészies kiviteléért, ugyszintén a kávék minőségeért minden irányban kezeskedünk. — «Continental» kávéimport-társaság Budapest, Lipót-körút 13. sz.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Erdélyi Zoltán.

Stephaneum nyomda r. t.

A képeket horganyba edzi WESSELY.

Phonograph!!!

legszebb mulatság, tiszta, szép hanggal, értelmes előadással

Kellner és Steiner

Király-utca 58. szám.

Képviselőik kerestetnek. 5030

A család legjobb szórakoztatója egy Sternberg-fonográf!

Beszél minden nyelven. 5003

Játszsa az összes hangszereket.

Tréfás előadásokat tart.

Bárki megörökítheti vele szeretteinek hangját s boldog órák emlékét.

Ára 10, 15, 20, 25, 30, 35, 45, 65, 85 frt és feljebb.

Sternberg Ármin és testv.

cs. és kir. udv. hangszergyár

Budapest, Kerepesi-út 36. sz.

Képes hangszer-árjegyzék (minden czikkről külön) ingyen kapható, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

Pannónia Szálloda Budapest,
* Kerepesi-ut (a Nemzeti Színház mellett). *

Császárfürdő

Budapesten. Első-rangu kéneshévízi gyógyfürdő, páratlan gőzfürdővel, legmodernebb iszapfürdőkkel pompás ásványvizusodákkal, kő- és kádfürdőkkel, 200 kényelmes lakoszobával. A legszolidabb kezelés. Prospektus ingyen.

Kiváló ajándékkönyv!

VASÁRNAP DÉLUTÁN

Irta: Dr. HELVEY LAJOS.

Ára bérmentes küldéssel 1 korona 5 fillér.

Megrendelhető kiadóhivatalunkban.

XX. ÉVFOLYAM. 1904. XX. ÉVFOLYAM.

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

Szerkeszti és kiadja: IHÁSZ GYÖRGY

Budapest, VII., Akácza-utca 7. szám.

Legelterjedtebb és legrégebbi szaklap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre ... .. 12 K

Negyed évre ... .. 3 «

Megjelenik minden hó 5. és 20-ikán.

Hirdetésekre legtöbb sikert ígérő szaklap.

Mutatványszámokat

kivánatra ingyen küld a kiadóhivatal.

KALAPKIRÁLY

Elismert specialista 3, 4, 5 koronás férfi és női elsőrangú kalap-különlegességekben.

Budapest, IV. ker., Eskü-ut 6. — Klotild-palota.

Alapítatott 1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány- és fiúbiztosító-intézet
BUDAPESTEN,

VI. kerület, Teréz-körút 40. szám.
Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

Öntanulási czimbalom-iskola.

Minden czimbalomkedvelő megtanulhat magányosan, tanító nélkül, czimbalmozni, ha megveszi a Kovács-féle legújabb czimbalom-iskolát. Az iskola tartalma 10 lecke, 10 rajzzal és 50 legújabb magyar nótával. Az iskola ára 10 kor. Kapható:

KOVÁCS JÁNOS okleveles czimbalom-tanárnál

Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 5. szám.

5045

Magyar * * *
gyermek-kocsi-gyár.

Elbert Mór

Budapest, VII., Dob-u. 94.

Ajánl olcsó árban díszes
gyermek-kocsikat fa-
vas- és fűzfakosarakkal
anygyban és kicsinyben.

Képes árjegyzék ingyen.

5004

Rauch Ede

„HELIOS“ fényképészeti műterme,
fényképek életnagyságban

Budapest, Nagymező-utca bejárat Király-utca 52. sz. a.

1 darab életnagyságú Bromidplatin fénykép
passepartout kerettel ... 3.- kor.

6 mignon fénykép	1.-	„
6 visit	2.-	„
8 kabinet	4.-	„
6 makart	5.-	„

mind a legfinomabb szavatolt kivitelben. Vasár- és ünnepnap egész nap nyitva. Felvételek esős időben is eszközöltetnek este 8 óráig villanyfény mellett. Megrendelések minden fénykép után is eszközöltetnek.

Ügyfeleink mindenütt kerestetnek.

A csizi — jódfürdőben

Margit-nyaraló
elsőrendű szállodában
szobák 60 krtól 3 frtig.
Margit-Penzióban teljes
ellátás kiszolgálattal 1
forint 60 krajczártól 2
forint 10 krajczárig kap-
hatók. Levelek intézen-
dők: Margit-nyaraló
avagy Penzió
felügyelősége Csiz
fürdő czim alatt. Vas-
utnál külön kocsik.
5039

az Urambátyám részére csakis
az Urambátyám hirdetéskezelő-
ségénél Budapest, VIII. ker.,
Szentkirályi-u. 28. szám a.
adhatók fel.

Hirdetések

XVI. évfolyam. XVI. évfolyam.

MAGYAR SZEMLE

magas színvonalon álló, nagyon elterjedt
szépirodalmi, kritikai és művészeti hetilap.

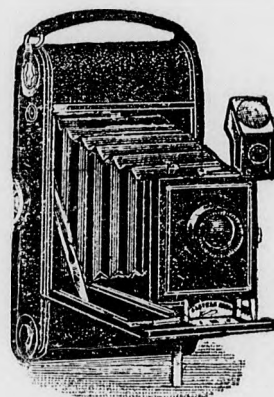
. Megjelenik minden vasárnap .

Főszerkesztő és kiadó: Kacsvinszky Lajos.
Felelős szerkesztő: Kaposi József.

Tessék a „Magyar Szemle“ kiadó-
hivatalánál mutatványszámot kérni. —

A lap ára egész évre 12 K, félévre 6 és negyedévre 3 K.

A „Magyar Szemle“ szerkesztősége és kiadó-
hivatala: Budapest, VI., Uj-utca 14. szám.

Kodak fényképező-gépek

a legjobbak a világon.

Brownie-Kodak ... 3.25 frt 6×6 cm.
Brownie-Kodak 2. sz. 6.50 frt 6×9 cm.
Plico-Kodak ... 13.— frt 9×9 cm.

Kérje mindenki az ujonnan megjelent,
fénynyomatokkal ellátott Kodak-
könyvet

KONTA TESTVÉREK

játék- és műiparú raktárából
Budapest, IV., Kecskeméti-u. 9.

Kiadóhivatalunkban megrendelhető:

ERDÉLYI ZOLTÁN

Margitsziget,

kiseb költői elbeszélések, Franklin-
Társulat kiadása, ára ... 2 korona.

Elbeszélések,

ifj. Nágel Ottó kiadása, ára 3 korona.

A kettő együtt 4 koronáért rendelhető
meg s keresztkötés alatt, bérmentve küldjük.

DADOGÁST

és minden beszédhibát mérsékelt díjazás és kezesség
mellett sikeresen gyógyít SOLT LAJOS, V., Báthory-
utca 20. szám. * * Ismertető ingyen és bérmentve.

5043

ERDÉLYI

es. és kir. udvari fényképész

IV., Ujvilág-utca 2. sz. a Kossuth Lajos-utca sarkán.

Platinképek, Aquarellek, olajfestmények

bármely fénykép után.

Felvételek minden időben. — Telefon. — Litt.

Szekrényi Lajos

fordításában

megjelentek és kiadóhivatalunkban megrendelhetők a következő művek:

Ben Hur.

Regény Krisztusról. — Irta Lewis Wallace. 2 diszes kötet 101 képpel. Ára 12 korona.

Quo Vadis?

Regény Nero császár korából. Irta Sienkiewicz Henrik. 2 diszes kötet. 36 képpel. Ára 9 korona.

Wolyodijowski ur.

(A kis lovag.) Történeti regény a lengyel-török háború korából. 2 diszes kötet. Ára 8 K 40 fillér.

Karácsony.

Utazási regény. Irta dr. May Károly. 2 diszes kötet. Ára 6 kor.

ELJÁRÁS

meltek az Urambátám 1903 évfolyamában megjelentek, jutányos áron eladatnak vagy kikölcsönözhetnek. Bővebbet a kiadóhivatalban (Budapest, Kerpesi-ut 69. sz.) mindennap délután 3-4 óra között.

BUTOROK.

Faragott hálószobák, különféle íróasztalok és könyvszekrények

előállítási áron kaphatók

Dudik J. BUDAPEST, VII., Rózsa-utca 74.

Szállodások, vendéglősök és kávéosok szives figyelmébe.

Mázoló, fényező és diszfestészeti műintézet.

Különlegesség:

Márvány, faerezés és majolikautánzásokban.

Mogán Ignác Bpest, VIII., Rákóczy-u. 2.

Javitások elfogadtatnak.

BUTOROK. Háló-, ebédlő- és szalonbutorok úgy készpénzért mint részletfizetésre, árfelemelés nélkül olcsóbban mint bárhol kaphatók

BUCHINGER J.

butoriparosnál

Erzsébet-körút 48. szám. (Royallal szemben.)